

Egyszer véget ér

Máté Péter

em em B em

Egy - szer vé - get ér a lá - zas if - jú - ság

em em B em

Egy - szer el - múlt - nak a szí - nes éj - sza - kák

em G D C

Egy - szer vé - get ér az á - lom egy - szer vé - get ér a

B C B em

nyár A - mi el - múlt, so - ha nem jön visz - sza már

em G G G

E - zért ne fél - jünk az új - tól, mert az jót hoz - haz ne -

G G G D

künk Ta - lán ab - ban van az u - tol - só re - méný

D G G G

Lé - tünk in - go - vány - ra é - pül, mely a ső - tét mély - be

G G G F# B

húz, De ha a - kar - juk még tűz - het rá - nk a fény (Egy - szer)

Egyszer véget ér a lázas ifjúság

Egyszer elmúlnak a színes éjszakák

Egyszer véget ér az álom, egyszer véget ér a nyár

Ami elmúlt, soha nem jön vissza már | : Ezért ne féljünk az újtól, mert az jót hozhat nekünk

Talán abban van az utolsó remény

Egyszer véget ér a lázas ifjúság

Létünk ingoványra épül, mely a sötét mélybe húz

Egyszer nélkülünk megy a vonat tovább

De ha akarjuk, még tűzhet ránk a fény : | |

És az állomáson állunk, ahol integetni kell

De a búcsúra csak pár ember figyel

Egyszer véget érnek múló napjaink

Egyszer elbúcsúznak túlzó vágyaink

Egyszer véget ér a lázas ifjúság

Tudjuk azt, hogy egyszer végleg, sajnos végleg elmegyünk

Egyszer elmúlnak a színes éjszakák

De még addig mindent újra kezdhethetünk

Sajnos véget ér az álom, sajnos véget ér a nyár

De a szívünk addig új csodára vár

La-la-la... : |